

قبس من نور القرآن

درس 28 : سورة الكهف - آيات 6-10

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلَعَلَّكَ	بَاخِعٌ	نَفْسَكَ	عَلَىٰ آثَرِهِمْ	إِنْ	تَمْ
	ب خ ع	ن ف س	ا ث ر		
پس شاید تو	هلاک کنده	جان خود	بر عقب ایشان	اگر	نه
يُؤْمِنُوا	بِهَذَا	الْحَدِيثِ	أَسَفًا ﴿٦﴾		
ا م ن		ح د ث	ا س ف		
آورند ایمان	به این	سخن	بخاطر اندوه		

إِنَّا	جَعَلْنَا	مَا	عَلَى الْأَرْضِ	زِينَةً	لَهَا
	ج ع ل		أ ر ض	ز ي ن	
همانا ما	گردانیدیم	آنچه	بر زمین	آرایش	برای آن
لِنَبْلُوهُمْ	أَيُّهُمْ	أَحْسَنُ	عَمَلًا ﴿٧﴾		
ب ل و		ح س ن	ع م ل		
تا ما آنان را بیازمایم	کدامشان	نیکوتر	عمل		

وَأَنَّا	لَجَاعِلُونَ	مَا	عَلَيْهَا	صَعِيدًا	جُرُزًا ﴿٨﴾
	ج ع ل			ص ع د	ج ر ز
همانا	البته گردانندگان	آنچه	بر آن است	میدان هموار	بدون گناه

قبس من نور القرآن

درس 28 : سورة الكهف - آيات 6-10

وَالرَّقِيمِ	أَصْحَابِ الْكَهْفِ		أَنَّ	حَسِبْتَ	أُمَّ
رقم	ك ه ف	ص ح ب		ح س ب	
لوحه/ تخته	اصحاب كهف (يارغاران)		اینکه	گمان نمودی	آیا
عَجَبًا ﴿٩﴾		مِنْ آيَاتِنَا		كَانُوا	
ع ج ب		أ ي ي		ك و ن	
شگفت آور		از نشانه های ما		بودند	

الْكَهْفِ		إِلَى	الْفِتْيَةِ	أَوْى	إِذْ
ك ه ف			ف ت ي	أ و ي	
غار		به	جوانان	پناه بردند	آنگاه که
رَحْمَةً	مِنْ لَدُنْكَ	ءَاتِنَا	رَبَّنَا	فَقَالُوا	
رحم	ل د ن	أ ت ي	ر ب ب	ق و ل	
رحمتی	سوی خود	بده به ما	پروردگارا	پس آنان گفتند	
رَشَدًا ﴿١٠﴾		مِنْ أَمْرِنَا	لَنَا	وَهَيَّئْ	
ر ش د		أ م ر		ه ي أ	
رهیابی		در کار ما	برای ما	و مهیا کن	